

Четвърто Действие.

Първа картина.

Килията на брат Лоренцо.

Влизат брат Лоренцо и Парис.

Брат Лоренцо. — В четвъртък, сър? — О, много кратък срок!

Парис. —

Така предаде татко Капулеги.

Пой бърза, аз не искам да ~~бавя~~ ^{бавя}.

Брат Лоренцо. —

Вий казвате, не знаете какви са чувствата на младото момиче.

Не е добре, това аз не обичам.

Парис. —

Прибави оплаква тя безумно. С нея не съм говорил за любов. В дома на сюзите Венера се не сие.

Баща й смята, сър, че е опасно

на свития сърв такава ^{си} вие да дава,

и бърза в издростта с тая брак на сюзите понеда той да спре;

и тая сърв в самотност що приижда, ще се разсе, вървам, в общество. —

Вий знаете сега защо се бърза.

Брат Лоренцо. — / На страна. /

Тих искам да не знам защо се бави.

О, вие сте, сър, тук Жуиета иде.

/ Влиза Жуиета. /

Парис. —

Тестит съм, че ви срещам, синьорина.